

ምዕራፍ ሦስት

ተዝካርና ፍትሐት

ሙፍቀሬ ጥበብ ሰሎሞን በመጽሐፈ ሙክብብ በምዕራፍ ፫ በቁ ጥር ፳ ላይ «ሁሉ ወደ አንድ ቦታ ይሄዳል ሁሉ ከአፈር ነው ሁሉም ወደ አፈር ይመለሳል» እንዳለው ሁሉ በቀዳሚው አዳም ትዕዛዝ መጣስ ምክንያት ባጠቃላይ በአዳም ዘርች ላይ የሞት አዋጅ ታውጏል ።

ዛሬ እገሌ ወእገሌ ሳይል ሁሉንም በጊዜው የሚያስተናግደው መልአክ ሞት ያልገባበት ቤት ያልነካው ሰው እንደሌለ አገር ያወቀው ፀሐይ የሞቀው እሙን ነገር ነው። ሞት በእያንዳንዱ ሰው ጫንቃ ላይ ተሰይሞ ያለ ነው ። ይህ ሞት አንጀቱን ያሳሳረረው ፣ በቀቢጸ ተሰፋ ባሕር ያላሰጠውና ቅስመን ያልሰበረው ሰው ቢኖር ዓለምን ንቆ እንደ ሙርገም ጨርቅ ተጠይፎ ለወንጌል ያደረ የወንጌል አርበኛ ነው ። አብዛኛው የዓለም ሕዝብ ግን ልቡ በሞት የደማ የሞት ባላንጣ ነው ።

የቴክኖሎጂው ርቀትና ምጥቀት የሞትን መውጋያ ሊያስወግድ አልቻለም ዛሬ በዓለማችን ላይ አሳዛኝ የሆኑ አሟሟቶች ይከሰታሉ ።

በጣም የሚፋቀሩ ባልና ሚስት በሞት ምክንያት ይለያያሉ እናት የምትወደው ልጅዋን በሞት ተነጥቃ አንጀትዋ ስፍሰፍ እስኪል ታለ ቅሳለች ። ግን መፍትሔ አይኖረውም ። እንደ ነፍሱ አድርጎ የሚወዳት የትዳር ጓደኛው የሞተችበት ሰው ሚስቱን ዳግመኛ ሊያገኛት ስለማይችል ለሚች ሚስቱ የአበባ ዝንጣሬ በመውሰድ በሐውልትዋ ላይ በማስቀመጥ ሚች ፍቅረኛውን ያዘክራል ። ይህ ዓይነቱ ሙታንን የማዝከር ልምድ በነጮች ዘንድ የተለመደ ከሆነ ውሎ ከርሟል ።

በአንጻሩ ደግሞ በሞቱ ወገኖቻቸው ሐውልት ላይ ወቅት እየጠበቁ በመሔድ ምርር ያለ ለቅሶ የሚያለቅሱና ራሳቸውን ለልክፍት እሳልፈው የሚሰጡ ሰዎች ቁጥርም ጥቂት አይደለም ።

እነዚህ ሁሉ ግን ለሚቹ የሚሰጡት ጥቅም አንዳችም የለም ። በምውታን ሐውልት ላይ አበባ የማስቀመጡ ልምድ ምናልባት ቋሚ ውን ሊያስደስትና ሊያረካ ቢችልም ሚችዋ ግን የመጣላትን (አበባ መዓዛ በአፍንጫዋ ስባ ትፍሥሕት ልብ የሚሰጣት ሆኖ አይደለም ። አድራጊዎቹም ይኸን አበጥረው አንጠርጥረው የሚያውቁት እውነታ ነው ። ዳሩ ግን የግይዳ ባሕል ስለሆነ በነጮች ዘንድ የማይቀር ልምድ ሆኖ ተይዞአል ።

በእኛ ቤተ ክርስቲያን ባህል ደግሞ ከዚህ ለየት ያለ የሙታን መታሰቢያ ይደረጋል ። ምናልባት እነሱነታቸውን የዘነገና ፈረንጅኛውን ብቻ የሚያደንቁ አንዳንዶች ይህን ጥንት መሠረቱ ከአበው ሲያያዝ የመጣውን ሐዋርያዊ ሥርዓት ሲንቁና ሲተቹ ይታያሉ ። ይኸውም ቤተ ክርስቲያን ለሞቱ ወገኖቻቸው የምታደርገው ጸሎተ ፍትሐትና ተዝካር ነው ። ዛሬ ምእራፍን ለሞቱ አማኝን ወገኖቻቸው የሚያደርጉት ጸሎተ ፍትሐትና ተዝካር አውሮፓውያን በሞቱ ሰዎች ሐውልት ላይ ከሚያስቀምጡት የአበባ ዝንጣሬ አንሶና ተነውሮ እንደ መጥፎ ልምድ ተቆጥሮ በአንዳንድ አላዋቂዎች ዘንድ ሲተች ይሰማል ።

ግን ቤተ ክርስቲያን ሐዋርያዊት እንደመሆንዋ ሁሉ እምነት ዋና ሥርዓትዋ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ነው ።

በእያንዳንዳችን ሊጤን የሚገባው ዓቢይ እውነት አለ ይኸውም የፍጡር በደለኝነትና የእግዚአብሔር ቸርነት ። የእግዚአብሔር ርህራሄውና ቸርነቱ ወሰን የለውም ። ነቢዩ እግዚአብሔር ኤርምያስ እንደተናገረው «ያልጠፋነው ከእግዚአብሔር ምሕረት የተነሣ ነው ርህራሔው አያልቅምና» ሰቆቃው ኤርምያስ ፫. ቁ. ፳፪

በእርግጥም ነው ከሰው ልጅ ጥፋት ይልቅ የእግዚአብሔር ምሕረት እንደ ሰማይ ከሞክብት እንደ ምድር አሸዋ የበዛ ነው ። የዝናምን ጠብታ የቆጠረ አለ? እንደዚያው ሁሉ የእግዚአብሔርን ቸርነት ልንወስነው አንችልም ። ለዚህም ማረጋገጫ ዛሬ ዓለም በከፍተኛ የኃጢአት ደረጃ ላይ ሳለ ፈጥኖ በፊት ለፊት አለመጥፋቱ ነው ። ምክንያቱም ኃጢአት በሚበዛበት ቦታ የእግዚአብሔር ቸርነት ይበዛልና ። ክርስቲያኖች የአምላክን ቸርነትና ርህራሄ ያውቃሉ ይመሰክራሉ ። ይህ ያልገባቸውና ያልተሞጠላቸው ከእግዚአብሔር ቸርነትና ርህራሄ ውጭ

የሆኑ አንዳንዶች በእግዚአብሔር ቸርነት ጥላ ሥር የተጠለሉትን አማንያን ልቡና ለማጠራጠር በከንቱ እየደከሙ ነው።

ቤተክርስቲያን የእግዚአብሔር ይቅርባ ያይነት ወሰን የሌለው መሆኑን ስለምታምን ምንጊዜም ቢሆን ሰዎች ተስፋ እንዳይቆሩብህ ታስተምራለች ከዚህ እምነትዎ በመነሣትም የበላይ ጠባቂዎ የሆነውን የመሲህ ክርስቶስን ትምህርት መሠረት በማድረግ በሃይማኖታቸው ጸንተው ለሞቱ ምዕመኖችዎ ጸሎተ ፍትሐት ተዝካር እንዲደረግ ታዛለች።

ምናልባት ሰው ሊጸድቅ የሚችለው በሕይወተ ሥጋ ሳለ በሠራው የጸድቅ ሥራ ብቻ እንጂ ከሞተ በኋላ በሌሎች በሚቀርብለት መሥዋዕትና ጸሎት አይደለም የሚል ጥርጥር ያለበት ሰው ቢኖር የእግዚአብሔርን ቸርነትና ማዳኑን የካደ መሆኑን ሊያውቅ ይገባል። ምክንያቱም የሌሎች ጸሎትና የእግዚአብሔር ቸርነት ሳይሆን የሰው የውጭ ፍጹምነት ብቻ ለጸድቅ እንደሚያበቃ አድርጎ መመስሩ ነውና። ዳሩ ግን እንኳን የሰው ልጅ ሰማያት እንኳን በእግዚአብሔር ፊት ንጹሐን አለመሆናቸው በቅዱስ መጽሐፍ ላይ የተገለጸ ነው፡/።

እንግዲህ ሰው ለመንግሥተ ሰማይ የሚበቃው በፍጹም ምግባሩ ሳይሆን በእግዚአብሔር ቸርነት መሆኑ ሊታወቅ ይገባል። ይህ ማለት ግን ምግባር አያሻም ማለት አለመሆኑ ግልጽ ሊሆን ይገባል። ምግባራችን ሙንግሥተ ሰማያን እንድንወርስ ፍጹም አያደርገንም የእግዚአብሔር ቸርነት ካልታከለበት ለማለት ተፈልጎ ነው። «ሰው ሆኖ የማይበድል እንጩት ሆኖ የማይጨስ የለምና።

ምንም እንኳን ንስሐ የበደለን እንዳልበደለ የምታደርግ ደገኛ ሥርዓት ብትሆንም ምን ያህሉ ሰው ነው ለኃጢአቱ ሁሉ ንስሐ የሚገባው። በዚህም አልን በዚያ ፈቃድ ሥጋ የሰለጠነበትን ሰው በሥራው ፍጹም ይሆናል ብሎ መገመት ስህተት ነው። በእርግጥ ከማንኛውም ሰው ዘንድ ነቅ የሌለበት ፍጹምነት ሃይማኖት ትኖረው ዘንድ ይጠበቃል በሃይማኖታችን ጥርጣሬ ሊኖርብን አይገባምና በእርግጥ በምግባርም እንደሰማዩ አባታችን ንጹሐን እንድንሆን ብንታዘዝም የባህርያችን ድክመት ፍጹማን ሊያደርገን አልቻለም በእሱ ቸርነት ፍጹምነት ደረጃ ላይ የደረሱ የሉም ማለት አይደለም ሰው ግን ምንም እንኳን የፍጹምነት ሥራ የሆነው ቢመስለውም ራሱን ፍጹም አድርጎ ማቅረብ

አይገባውም። ለዚህም ምሳሌ ቅዱሳን ከበቂ በኋላ ራሳቸውን ኃጢአተኛ አድርገው ስለሚያቀርቡ «ኃጢአታችንን ይቅር በለን» ሲሉ ይጸልያሉ።

ማንም ሰው በምሠራው ፍጹም ምግባር ለመንግሥተ ሰማይ እበቃለሁ ቢል በዚህ ሰው ልቡና ውስጥ ዲያብሎስ እግሩን አንፈራጦ መቀመጡን ልንገነዘብ ይገባል። እንዲህ አይነት የትዕቢት አስተሳሰብ ከጥንተ ጠላት ዲያብሎስ የተገኘ ነውና።

የአንድ ባህታዊ ታሪክ ለምሳሌነት እዚህ ላይ ሊጠቀስ ይችላል ከሰው ርቆ ንጽህ ጠብቆ ዳዋ ጥሶ ጤዛ ለብሶ ድንጋይ ተንተርሶ ድምጽ አራዊትን ጸብአጋንንትን ታግሶ ለብዙ ዘመን በብህትውና ይኖር ነበር። ታዲያ ጌታ ተገልጾ «እንደ ሥራህ ልስጥህ እንደ ቸርነቴ» ቢለው ባሕታዊው በሥራው ተመክቶ «ቸርነትህንም በከተማ የላመ የጣመ እየበሉ በፋሚሊ አልጋ ለሚንፈላሰሱ ምእመናን አድርገው ለእኔ ግን እንደ ሥራዬ ሥጠኝ ብሎታል»

በእርግጥ በሰው ሰውኛው አሙላካከት ይህ ሰው በጾም በጸሎት በሰጊድ የተጠመደ ስለሆነ ሥራው ፍጹም ነውና ሥራው ለጸድቅ ያበቃዋል ልንል እንችል ይሆናል። ዳሩ ግን ትሑቱ አምላክ ሳይቆጣ «እኛ እንዳልክ የሥራህን ዋጋ እስጥሀለሁ» ነው ያለው። የሥራው ውጤት ምን ሆነ ከብህትውናው ወጥቶ ለብዙ ዘመን በእግዚአብሔር ጥበቃ ከኃጢአት ርቆ የነበረው ሰው በኃጢአት ማጥ ወድቆአል።

ከዚህ የምንረዳው ቢኖር ሰው በሚሠራው ሥራ ብቻ ፍጹምና ለመንግሥተ ሰማይ የበቃ ሊሆን አይችልም የእግዚአብሔር ቸርነት ሊታከልበት ይገባል ለማለት ነው። ከዚህ በመነሳት ለሞቱ ክርስቲያኖች የሚደረገው ፍትሐትና ተዝካር አግባባዊ መሆኑን የመጽሐፍ ቅዱሳን ምሥክርነት በመጥቀስ መናገር እንችላለን።

የእውነት አባት ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱ የተናገረው ቃል አለ ይኸውም «ማናቸውንም ነገር በስሜ ብትለምኑ እኔ አድርገዋለሁ» የሚለው ነው። ዮሐ. ወን. 1፬. ቁ. 1፬። በመሠረቱ ይህ አባባል ግልጽና የማያከራክር ሲሆን ቤተ ክርስቲያናችንም ይህን አምላካዊ ቃል መሠረት አድርጋ ለሞቱ ምእመናን ጸሎተ ፍትሐት ብታደርግ የሚያስነቅፋት ሳይሆን የአምላክዋን ቃል በፍጹም

አዎና ተገባራዊ በግድረገዋ የሚያስመስግናት ነው ። የሚነቅፍ የሚጠራጠር እንጂ ያረጋገጠ አይደለምና ። የአምላካችን ቃል የታወቀ ነና ተፈጻሚነት ያለው ነው ። ለዚህም «የተናገርኩት ቃል ከሚያልፍ ሰማይና ምድር በያልፉ ይቀላል» ብሎ የተናገረው ሁሉ ተፈጻሚ እንደሚሆን አረጋግጦልናል ማቴ. ፳፬. ቁ. ፴፭

እንግዲህ በስሜ የምትለምኑትን ማናቸውንም ነገር አድርገዋለሁ እያለ ። አንዳንድ ተጠራጣሪዎች አማኞች በእምነት ስለሞተው አማኝ ወገናቸው የሚያቀርቡትን ልውና ዋጋ ቢስ አድርገው የሚያቀርቡት ከሐጽሐፍ ቅዱስ ወጥተው በራሳቸው ሐሳብ ተመርተው መሆናቸውን ሊገነዘቡ ይገባል ።

ግንኛውም ክርስቲያን በፈጣሪው ቃል ላይ የሰናፍጭ ቅንጣት የምታክል ጥርጥር ሊኖረው አይገባም «የሚጠራጠር ሰው የባህርን ማዕበል ይግባል ለዚህ ሰው ከጌታ ዘንድ አንዳች ነገር አይደረግለትም» እንደተባለ ሁሉ ለሚጠራጠሩ ለእነርሱ ባይሆን ለምናምን ለእኛ ግን እንደ እምነታችን ይሆንልናል ።

ሐዋርያት በሲኖዶስ ስለሞቱ ሰዎች ነፍስ ከገንዘባቸው ለድሆች ለጠም አዳሪዎች ይሁ ደው ተላቸው እንዲሁም አድርጎ ብለን የምናዘው በሃይማኖት ጸንተው ለሞቱ ሰዎች ነው እንጂ የእግዚአብሔር ልጅ ሙሴክ ክርስቶስን ለሚክዱ (ለካዱ) ሰዎች ስንደረግ ያለውን ገንዘብ ኹሉ ቢመጸው ተላቸው ምንም አይጠቅማቸውም ብለዋል ።

ይህን ጌታ ራሱ ተናግሮታል «በሰው ልጅ ላይ የስድብ ቃል የሚናገር ሁሉ በደሉ ይቅር ይባልለታል በመንፈስ ቅዱስ ላይ የስድብ ቃል የሚናገር ኹሉ ግን በዚህ ዓለምም ኾነ በሚመጣው በደሉ ይቅር አይባልለትም» ማቴ. ፲፪. ቁ. ፴፪ ።

በዚህ ዓለም የሚለው በሕይወተ ሥጋ እያለ ማለት ሲሆን በወዲያኛው ዓለም ሲል ደግሞ በአጸደ ነፍስ ያለውን ማንሳቱነት ። እንግዲህ በአጸደ ነፍስ ንስሐ ኖሮ አይደለም ዳሩ ግን በምድር ላይ ያሉ ወገኖቹ በሚያቀርቡለት ጸሎተ ፍትሐትና ተዝካር መማሩንና አለመማሩን ሲገልጽ ነው ። ስለዚህ መንፈስ ቅዱስንና ጌታችን ክርስቶስን ፍጡር ያላለ የባህርይ አምላክነቱን የማይቀርቡት ክርስቲያን አባል ከሆነ የሚደረግለት ጸሎተ ፍትሐት እንደሚጠቅመው ማለጹ መሆኑን ሁላችንም ልብ ልንል ይገባል ።

በሃይማኖት የሚመሥሉን ወገኖቻችን ሲኖሩ በሠሩት ኃጢአት ሞተ ነፍስ ተፈርዶባቸው ሲያል እንዳይገቡ መንግሥተ ሰማይ እንዲገቡ ብንጸልይ አንድም ፍቅርን ያመለክታል ከዚህም በተጨማሪ በወንጌል ቃል ላይ ያለንን ጽኑ እምነት ይገልጻል ።

በወንጌል ላይ እንደተዘገበው ጌታችን በዚህች ምድር ላይ በሥጋ ተገልጦ በሚመላለስበት ወቅት የእምነት ገመድ ስቦ ያመጣቸው ብዙ ሰዎች የሞቱ ወገኖቻቸውን እንዲያስነሳላቸው ያለምንም ጥርጥር ለም ነውት ወገኖቻቸውን ከሞተ ሥጋ አድነዋል እንግዲህ ክርስቶስ ከሞተ ሥጋ ብቻ ሳይሆን ከሞተ ነፍስም ማዳን የሚችል የባህርይ አምላክ መሆኑን የሚያምን ሰው ሁሉ በፍጹም እምነት በሞት ለተለዩት ወገኖቹ በሠሩት ኃጢአት እንዳይፈረዱባቸውና ከሞተ ነፍስ እንዲድኑ ቢለምን በእምነት ያቀረበው ጸሎት በጌታ ዘንድ ተቀባይነት አለው ጌታ አያደላምና ።

ነገር ግን ጌታን ፈጽመው ለካዱ ቋንቋ ሲቆርጡ ደም ሲያፈሱ ለነበሩ አረመኔዎች ማርልን ብለን ጌታን የምንጨቀጭ አይደለንም ከላይ እንደተጠቀሰው ሁሉ ይቅር የማይባል ኃጢአት አለና የሐንስም በመልአክቱ እንደገለጸው «ማንም ወንድሙን ሞት የማይገባውን ኃጢአት ሲያደርግ ቢያየው ይለምን ሞትም የማይገባውን ኃጢአት ላደረጉት ሕይወት ይሰጥለታል ። ሞት የሚገባው ኃጢአት አለ ስለዚያ እንዲጠይቅ አልልም አሁን ሁሉ ኃጢአት ነው ሞትም የማይገባው ኃጢአት አለ» 1ኛ የሐንስ መል ፭ ቁ. ፲፮—፲፯ ።

ቤተ ክርስቲያንም ይህን አምላካዊ ቃል መሠረት አድርጋ ሃይማኖታቸውን ክደው ምግባር ትሩፋት አያስፈልግም ብለው አውቀው በኃጢአት ባህር ሲሞኙ ለኖሩ ሰዎች ቢሞቱ ጸሎተ ፍትሐት እንዲደረግ አትፈቅድም ። ዳሩ ግን በሃይማኖት ጸንተው ምግባር ትሩፋት ለመሥራት ቀና ደፋ ሲሉ ለነበሩ አማንያን በሞቱ ጊዜ ጸሎተ ፍትሐትና ተዝካር ታደርጋለች ። ለሚቼም ሆነ ለቋሚው የሚጠቅም መሆኑንም ታምናለች ።

በወንጌል እንዲህ የሚል ታሪክ ተዘግቧል ። አንድ የምኩራብ አለቃ ልጁ ታማበት ጌታችንን እንዲፈውሳት ሊለምነው ወደ ጌታ ዘንድ ይሕዳል ዳሩ ግን ልጅቱ መሞትዋን ሌሎች ያረዱታል ውጤት ለሌለው ነገር ጌታንም ማድከም አስፈላጊ አለመሆኑን ነገሩት ። ምንም

እንኳን ሙሉአካታችን ተስፋ ሊያስቆርጡት ይህን ቢናገሩም ጌታ ግን ለዘያ ሰው የተናገረው ቃል የሚያጽናና ነበር «እመን ብቻ እንጂ አትፍራ» የሚል ይህ አነጋገር ቀቢጸ ተስፋን እንደጠሰ አትና እንደ ጉም አብና ከዚያ ሰው ህሊና ያጠፋ ነበር ። በእርግጥም ጌታ እንደተናገረው የሞተችዎትን ልጅ አስነስቷል ። ማርቆስ ፩ ቁ. ፱፮—፱፯ ።

አዎን «የሰናፍጭ ቅንጣት ታክል እምነት ቢናራችሁ..... የሚላና ችሁ ነገር የለም» ግብ ፲፯ ቁ. ፲፱ መባሉን ከህሊናችን ሰሌዳ ላይ ልንፍቀው አይገባም በወንጌል የተጻፈው ሁሉ የዘመን ፍጻሜ የደረሰብንን እኛን ሊያስተምርና ሊገስጽ እንደተጻፈ ከማንኛውም የወንጌል አማኝ የተሰወረ ነገር አይደለም ። ታዲያ ከምኩራቡ አለቃ በዛሬ ዘመን ያለነው ክርስቲያኖች የተማርነው ትምህርት ምንድን ነው በእምነት ለሞቱ ወገኖቻችን ሞተ ነፍስ እንዳያገኛቸው ብንጸልይ ከወንጌል ውጭ ያሰኘናል በፍጹም ። እንዳውም በፍጹም ልባችን በጌታችን አምነንና ተማምነን በሙሉ ተስፋ መለሙን እንዳለብን ጌታችን በዚህ ሰው አንጻር አስገንዝቦናል ።

ዛሬም ቢሆን እኮ እኛ ለሞቱ አማንያን ወገኖቻችን የምናደርገውን ጸሎተ ፍትሐት እንደማይጠቅምና እንደረሰሰ ውኃ አድርገው የሚያቀርቡ ወገኖች አሉ እነዚህ ወገኖች ከላይ በማርቆስ ወንጌል እንደተጠቀሰው ሁሉ የምኩራቡን አለቃ ተስፋ ለማስቆረጥ እንደሞከሩት ሰዎች ሲመስሉ በክርስቶስ ላይ እምነት ያለው ክርስቲያን ግን ጌታ ለምኩራቡ አለቃ «እሙን ብቻ እንጂ አትፍራ» ያለውን አምላካዊ መልስ በልቡናው ጽላት ላይ ቀርጾ ተስፋ ባለመቆረጥ ቤተ ክርስቲያን ያዘዘችውን ማድረግ አለበት ። የምኩራቡ አለቃ ልጅ ከሥጋ ሞተ እንደተነሳችሁ ሉ ዛሬም በሕይወት ሥጋ ያለው ክርስቲያን ከዝቸ ምድር ላይ በሞት ለተለየው ክርስቲያናዊ ወገኑ ዘላለማዊ ሞት እንዳይገጥመው ቢጸልይለት ጌታ እንደ እምነቱ ያደርግለታል የሚል እምነት አለን ።

ተስፋ መቆረጥ የአሕዛብ እንጂ የክርስቶሳውያን አይደለም ክርስቲያን ባለ ተስፋ ነው «በተስፋ ደስ ይበላችሁ» ተብሎ እንደተጻፈ ሮሜ ፲፪ ቁ. ፲፪ ።

ይህን እንድናስተውል ይገባል ። ዛሬ በክርስቶስ ደም ተመሥርተናል ያልነው ሰዎች ጥንት ጌታ በሥጋ ይሙላለስ በነበረበት ወቅት

ካሉት ሰዎች ያነሰ እምነት እንዳለን ። ምክንያቱም እነዚያ አምላክ ወልድ አምላክ በሥጋ መምጣቱን ሳያውቁ ዳሩ ግን በእምነት ብቻ የሞቱ ወገኖቻችውን እንኳን እንዲያድን እንደ ተማጸኑት ። በእምነት ያቀረቡት ልሙና ግን መልሱ ልቡናን በትፍስሕት የሞላ እንደሆነ ወንጌልን ስናነብ የምናገኘው አማናዊ ነገር ነው ። ዛሬ ግን እኛ ከእነሱ ይልቅ የክርስቶስን የባሕርይ አምላክነት አውቀን በስሙ አምነን ተጠምቀን እያለ ነገር ግን የአምላካችንን የማዳን ኃይል የምንጠራጠር አለን የአምልኮት ማልክ አላቸው ኃይሉን ግን ክደውታል» የተባለው ለእንዚህ ከሀዲዎች ነው ። ስለዚህ የአምላካችንን የማዳን ኃይል በፍጹም ልባችን የምናምን ክርስቲያኖች በእምነት ለሞቱ ወገኖቻችን የምናቀርበው ፍትሐትና ጸሎት ተዝካር በአየር ላይ የሚቀር ሳይሆን በቅድመ እግዚአብሔር ደርሶ ግብ የሚመታ ነው ። በወንጌል ተከትቦ የምናነበው ሁሉ የሚያረጋግጠው ይህን ነውና በእምነት ወደ ክርስቶስ የቀረቡ ሁሉ ድህነት ሥጋ እንዳገኙ ዛሬም ክርስቲያኖች በእምነት ወደ ጌታችን በመቅረብ የሞቱ ወገኖቻችን ድህነት ነፍስ እንዲያገኙ ልናስደርግ እንችላለን «የምትሹትን ለምኑ ይሆንላችሁማል» ተብለናልና ለሚጠራጠር ሰው ግን ከጌታ ዘንድ አንዳች አይደረግለትም ። እምነታችን ነቅ የሌለበት ፍጹም እንዲሆን ተጽፏልና ።

«እውነት እውነት እላችኋለሁ በእኔ የሚያምን እኔ የማደርገውን ሥራ እርሱ ደግሞ ያደርጋል ከዚህም የሚበልጥ ያደርጋል» ዮሐንስ ወን ፲፬ ቁ. ፲፪ በዚህ አምላካዊ ቃል መሠረት ዛሬ ካህናት አባቶቻችን ለሞተው ምእመን የሚያቀርቡት ጸሎተ ፍትሐት ጠቀሜታ እንዳለው እንገነዘባለን ።

በኢዮጵ የተፈጸመው አማናዊ ድርጊት ለእዚህ እምነታችን ዓይነተኛ ምሥክር ነው ። «በኢዮጵ ጣቢታ የምትባል መልካም ደቀ መዝሙር ሞተች ደቀ መዛሙርቱ ጴጥሮስ በዚያ አካባቢ እንዳለ ሰምተው ወደ እነርሱ እንዲመጣ ለመኑት ጴጥሮስም መጥቶ ተንበርክኮ በመጸለይ ጣቢታ ሆይ ተነሿ ብሎ ከሞት አስነስቷል ሥራ ፱ ቁ. ፱፮—፱፯ ።

እንደዚህ ሁሉ እንደ ጣቢታ የሞተው ምእመን ሕንድ ደቀ መዛሙርቱ የሚች ወገኖች እንደ ጴጥሮስ ወደ ጌታ ለምና ጣቢታን ከሞት ሥጋ እንዳስነሳት ሁሉ ዛሬም አእይንተ እግዚአብሔር የተባሉ ካህናት ወደ ጌታ ጸልየው ከሞተ ነፍስ ያድኑታል ። ስንል እናምናለን ።

ለሞተው ምእመን ወደ ጌታ ጸልየው ከሞተ ነፍስ ያድነታል ። ስንል እናምናለን» ከእናንተ የታመመ ማንም ቢኖር የቤተ ክርስቲያን ቀላ ውስት ወደ እርሱ ይጥራ በጌታም ሥም እርሱን ዘይት ቀብተው ይጸ ልዩለት የእምነትም ጸሎት ድውዩን ያድናል ጌታም ያስነሣዋል ኃጢ አትንም ሠርቶ እንደሆነ ይሰርይለታል» ያዕ. ቄ. ፲፬ ።

ከዚህ እንደምንረዳው የእምነት ጸሎት ከኃጢአት ማሠሪያ እን ደሚፈታ ነው ። ምንም እንኳን ሚች ራሱ ማጥቶ ጸልዩልኝ ባይልም ቀደም ብለን እንደጠቀስነው ሁሉ ብዙዎች ፈውሱን ያገኙት በወገኖ ቻቸው ልመናና ምልጃ መሆኑን ማስተዋል ይገባል ። ጌታም እምነታ ቸውን አይቶ እንደ እምነታችሁ ይሁንላችሁ በማለት የፈለጉትን ፈጽሞላቸዋል ።

ሐዋርያት በሲኖዶስ እንዲህ ብለዋል «የሞቱ ዘመዶቻችሁን ኹል ጊዜ በቁርባን በቅዳሴ አስቧቸው ይህ እነሱን እጅግ ይጠቅማቸ ዋል ወደ ጌታችን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ በክብር በባለሟልነት ያቀርባ ቸዋልና ።»

ርቱአነ ሃይማኖት 318 ሊቃውንትም በፍትሐ ነገሥት «ጌታ በሦ ስተኛው ቀን ስለተነሣ ስለሞቱ ሰዎች በመዝሙር በጸሎት በሣልስቱ መታሰቢያቸውን አድርጎ እንዲሁም የእስራኤል ልጆች በሞዓብ ሜዳ ሠላሳ ቀን ለሙሴ ያለቀሱለትን በማዘከር እናንተም በቀደሙቱ ሰዎች አምሳል ለሞቱ ወገኖቹ ቤተሰቦቻቸው በሠላሣቸው መታሰቢያ ቸውን አድርጉላቸዋል ።

ከሞተው ሰው ገንዘብ ለነዳያን ስጦ መታሰቢያ ይሆንለት ዘንድ በዚያን ቀን ብትጠሩ በሥርዓትና እግዚአብሔርን በመፍራት ብሎ። (49)

ከሰባ አርድእት አንዱ የሆነ ቀሌምንጦስ ወንጌልን በዓለም ዞሮ እንዳስተማረ ብርሃነ ዓለም ጳውሎስ በፊልጽ ፬. ቁ. ፫ ላይ መስክሮለ ታል ይህ ቀሌምንጦስ ለምውታን አማንያን ሊደረግ ስለሚገባው ነገር እንዲህ ይላል ።

49 ፍትሐ ነገሥት አገቀጽ 22

«ለሞተ ሰው ከገንዘብ ለነዳያን ይመጽውቱለት ቁርባን ያስቆር ቡለት ዕጣን ያሳርጉለት ነፍስ ከሥጋዬ ከተለየሁ በኋላ ከቁርባን ከዕጣን ከመሥዋዕት በቀር ምንም የረባኝ የጠቀሙኝ ነገር የለም ዕረ ፍትም የለኝም መሥዋዕት በተሠዋልኝ ቁርባን በተቆረበልኝ ዕጣን በታጠነልኝ ጊዜ ግን ከዘመዶቹ ጋር ደስ ይለኛል ብላለችና ሙሽራው በጫጉላው ከዘመዶቹ ጋር እንዲደሰት ለነፍስም ዕጣን ካሳጠነላት መሥዋዕት ከሠውላት ቁርባን ከአስቆረቡላት ከዘመዶቹ ጋር በሰማይ ተድላ ደስታዋ እንደዚህ ነው ።

ዘመዶቻችሁን ከወደዳላቸውስ እግዚአብሔር ለወዳጆቹ ያዘጋ ጃት ዓይን ያላያት ጆሮ ያልሰማት መንግሥተ ሰማያን ይወርሱ ዘንድ ጸልዩላቸው ንጹሕ መሥዋዕት ሠውላቸው ቁርባን አስቁርቡላቸው ለነዳያንም ሙንፈሳዊ ምጽዋት መጽውቱላቸው ።

ለአባቶቻችሁ ለወንድሞቻችሁ ለልጆቻችሁ ለወገኖቻችሁ ተዝካር አውጥታችሁ ላቸውፍታት አስፈትታችሁላቸው ይህን በማድረጋችሁ ከነሱ ጋር ደስ ይላችሁ ዘንድ ይህን አድርጉ ብዬ እነግራችኋለሁ እንደ አረማውያንና እንደ አሕዛብ ከሞቱ በኋላ ምን ይረባቸዋል ምን ይጠቅማቸዋል አትበሉ እንዲህም የሚሉ ሰዎች ትንሣኤ ሙታን እንዳለ የማያምኑ ተስፋ ትንሣኤ የሌላቸው ናቸው» (ቀሌምንጦስ ተመልከት)

አንድ ምእመን ሲሞት ወደ መቃብሩ በሚጓዝበት ጊዜ በሰባት ምዕራፍ ሰባት ጊዜ ጸሎተ ፍትሐት ማድረስ ይገባል ፣ ይኸውም ከመጽሐፍ ቅዱስ የተወረሰ ሙጽሐፍ ቅዱሳዊ ሥርዓት ነው እስራኤል የኢያሪኮን ከተማ ሰባት ጊዜ እየዞሩ በጸለዩ ጊዜ የብረት ቅጥሩ (አጥሩ) ፈራርሶ ወድቋል) መጽ. ኢያሱ ፯. ቁ. ፩ ።

የዘሙነ ሐዲስ ካህናትም ጽንሐውን ይዘው እያጠኑ ቤተክርስቲያን ሰባት ጊዜ እየዞሩ ለእስራኤል የኢያሪኮን ቅጥር እንዳፈራረሰ ሁሉ ዛሬም የምእራፍነን ኃጢአት ደምስሰልን በማለት ይጸልያሉ ለሞተውም ምእመን በዚሁ ምሳሌ ሰባት ጊዜ እየጸለዩ ቅጽረ ኃጢአ ቱን አፍርሰለት (ማረው ይቅር በለው) እያሉ ጸሎተ ፍትሐቱን ያደርሱለታል ።

በተጨማሪም ነቢዩ ኤልሳዕ የሞተውን ሰው ሰባት ጊዜ ጸልዮ አስነስቶታል ። ነገሥት ካልዕ ፬. ቁ. ፴፫—፴፯ ። በዚያ ምሳሌ ዛሬም ለሞተው ሰው በሰባት ምዕራፍ ሰባት ጊዜ ጸሎተ ፍትሐት ይደርሳል ።

ዳግመኛም ልዩ ምሥጢር አለው ሰባት፣ ሰው ሰባት ባጅ ርዳት ያሉት መሆኑን ያመለክታል ሰው ማለትም ከሰባት ነገሮች የተሠራ ማለት ነውና ። እነዚህም አራቱ ባሕርያት ሥጋ እሳት ፣ መሬት ፣ ውሃ ፣ ነፋስ ሲሆኑ ሦስቱ ባጅ ርዳት ነፍስ ደግሞ ለባዊነት (ልብማድረግ) ነባቢነት (መናገር) ህያውነት ናቸው ። በእነዚህ በሰባቱ ባሕርያት ተደፋፍሮ የፈጸመውን ኃጢአት ይቅር ብለህ ማርልን ብሎ መጸለይ ነው ።

እንዲሁም በዕብራውያን አቆጣጠር ሰባት ቁጥር ፍጹም ስለሆነ የሞተውን ምእመን መንግሥተ ሰማይ ለመግባት ፍጹም አድርግልን ብሎ መለመን ነው ። 50

(50) መርሐ ጽድቅ ባህላ ሃይማኖት ገጽ 44